
Pozdrav zástupce studentů Jaroslava Lormana

Pozdrav zástupce studentů Jaroslava Lormana

Svatý otče,

dovolte mi, abych Vás přivítal v tomto shromáždění zástupců českého akademického světa, světa vyrůstajícího ze všelidské potřeby poznávat, světa, který samotnou svou existencí svědčí o nutném spojení cesty poznání s cestou lidské formace, lidské proměny. Jako by člověk, který se vydá na cestu za pravdou, nemohl zůstat v každém svém dalším kroku stejný.

Snad se i tato nutnost nalézá v základech křesťanské náboženské zkušenosti, která se zakládá na bláznovství Boha, jež je slovy apoštola Pavla „moudřejší než lidé“, na lásce, která vytrvá, i když jí částečné lidské poznání nezahledne, a která hledá svůj vlastní dějinný výraz v životě každého z nás.

Palác, který poskytl přístřeší našemu setkání, byl budován v průběhu mnoha staletí, a to pro svět moci a reprezentace. Jeho stavitelé jej spojili s prostorem kaple Všech svatých a přímou chodbou také s katedrálou svatého Víta, Václava a Vojtěcha, tedy s místy, na kterých se každé vzepětí lidské moci a lidského poznání setkává s tichou a proměňující hloubkou Kristova tajemství, v jehož pažích rozpjatých na kříži lze číst pozvání k odvážné otevřenosti. Je proto z mého pohledu příznačné, že se jako zástupci akademického světa s Vámi smíme setkat právě zde. Svátý otče, vítejte mezi námi.